

Gründerskolen Oslo hadde eksamen i grüning våren 2004. Som eksamen skulle studentene legge frem sine forretningsplaner for et fiktivt panel med investorer og overbevise dem om at deres idé fortjener penger og kan bli en kommersiell suksess

utenfor Norge: Man oppdager at Norge ikke er verdens navle, man styrker sine språkkunnskaper og får kontakter og ideer man ellers ikke ville ha fått.

– Det er interessant å se hvor liten jantelov man har i USA, sier han. Entreprenørskapskulturen er annerledes; det er på en måte ikke bare «lov» å tjene penger ved å lage egen bedrift – det er også en god samfunnsnyttig handling og noe som kommer alle til gode.

Entreprenørskap ligger i blodet

I Singapore ligger det å starte bedrift «i blodet på folk», forteller Rekvig. Singapore har ingen naturressurser, slik som Norge har oljen, og har alltid vært tvunget til å leve av menneskene og av innovasjon. Etter at Shanghai ble en konkurrerende vekstby har staten satset hardt på innovasjon med støtteordninger til gründere, skattelettelser, teknologiparker og innovasjonsutdanning i alle deler av skoleverket, fra ungdomsskole til universitet.

Rekvig opplevde asiatisk kultur som nesten overdrevet arbeidsfokuset. – Livsoppgaven blir på en måte å arbeide, arbeide mye og helst starte en bedrift og ha noen folk under seg i bedriften. Det er motivasjonen i den ene enden. I den andre enden er den totale mangelen på et sosialt sikkerhetsnett for dem som av en eller annen grunn ikke kan jobbe. Det er ingen velferdsstat i Singapore til å avløse arbeidsløshet.

Både Bogsrud og Rekvig er skeptiske til et så gjennomprivatisert system som i Singapore, men mener det er viktig man i Norge forstår omverdenen. – Jeg tror gründerskole kan tilføre medisinen og legestanden en bevissthet om hva legemiddelindustrien faktisk er og om hva som skjer av utvikling i helsebransjen ellers i verden. All forståelse man har tilegnet seg om kommersiell virksomhet skal ikke nødvendigvis brukes til å helprivatisere. Men med den raske utviklingen i verden er det stort rom for forbedringer i Norge. Å kunne se på hvilken måte andre land takler utviklingen og å gjøre seg opp meninger og erfaringer om det, er nyttig når morgendagens helsevesen skal bygges i Norge, sier Rekvig.

Henrik Pryser Libell
henrik@libell.no

Forfatteren er journalist og var selv «gründerstudent» i Shanghai sommeren 2004.

Språkspalten

Innlegg på inntil 400 ord om medisinsk terminologi og om språk generelt samt tips til spalten sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Enkelt nukleotidpolymorfi

Det engelske uttrykket *single nucleotide polymorphism* betegner enbasevariasjon i DNA (1). Ulike norske oversettelser er blitt brukt i norsk medisinsk litteratur: varianter i DNA, polymorfier i enkelt-nukleotider og enkelt nukleotidpolymorfier (2, 3). Vi foreslår å benytte *enkeltnukleotidpolymorfi*, en parallell oversettelse fra engelsk til norsk. «Enkelt» er valgt fremfor «singel» som første del av ordet siden enkelt ofte anvendes som ledd i navn på kjemiske stoffer for å beskrive antall: enkeltatom, enkeltmolekyl, enkelt-nukleotid.

Enkelt nukleotidpolymorfier finnes gjennom hele det humane genomet og er karakterisert ved at det på en definert plass i DNA-sekvensen finnes én eller flere forskjellige nukleotider i en populasjon. Flere millioner varianter er identifisert og registrert i databaser og representerer den vanligst forekommende variasjon i humant DNA (4).

En rekke enkelt nukleotidpolymorfier har relevans for kliniske medisinske problemstillinger. For eksempel har man påvist varianter i enzymer assosiert med ulik legemiddelomsetning og forskjellige bivirkninger. Identifisering av enkelt nukleotidpolymorfier hos den enkelte pasient, vil sannsynligvis etter hvert inngå som en del av utredningen før behandlingsstart. Målet med utredningen vil være å kunne tilby en optimalisert behandling og mindre bivirkninger for pasientene.

Studier av enkelt nukleotidpolymorfier er trolig noe som vil bli mer og mer aktuelt. Det vil bli behov for å omtale og skrive om dette, og da er det nyttig og viktig å ha en god norsk betegnelse.

Jens Bjørheim
jens.bjorheim@medisin.uio.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Forus A, Sørli T, Børresen-Dale AL et al. Mikro-matriser i kreftforskning – nå trenger vi ikke lete bare under gatelyktene! Tidsskr Nor Lægeforen 2001; 121: 2498–503.
2. Lindemann B, Söderlund EJ, Dybing E. Årsaker til interindividuelle forskjeller i kjemikalierespons. Tidsskr Nor Lægeforen 2002; 122: 615–8.
3. Kleppe R, Knappskog PM, Haavik J. Hvorfor mutasjoner gir sykdom – et proteinkjemisk perspektiv. Tidsskr Nor Lægeforen 2001; 121: 2717–20.
4. www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?db=Snp (3.11.2004).